

KURIER Wileński

CZWARTEK, 1 SIERPNI 1991 R.
nr 148 (11634)

W. Landsbergis spotkał się z Frakcją Polską

Deputowani Litewskiej Republiki Litewskiej w Radzie Najwyższej Litwy, W. Landsbergis, Balce, Zbigniewa Balcę, A. Rydzę, A. Walentynę, A. Pieszke, A. Edwarta To... na ich prośbę przy... Republiki Litewskiej... Landsbergis. Przypomnieli Pre... Parlamentu Lit... bez żadnego... Republiki Litewskiej do... 18 lipca 1991 r.,... w sprawie braku... w Litwie w kwestii wy... Uchwały z dn... Wnioski

Państwowej Komisji ds. Litwy Wschodniej" i nawołała Radę Najwyższą RL do egzekwowania tej bardzo ważnej dla ludności Wileńskiego uchwały. Deputowani Frakcji Polskiej krytycznie ustosunkowali się do Uchwały Prezydium RN RL z dn. 17 lipca 1991 roku „O projekcie podziału administracyjno-terytorialnego Republiki Litewskiej”, podkreślając, że tylko Rada Najwyższa jest uprawniona do podejmowania decyzji dotyczących jej uchwał. Wytautas Landsbergis zgodził się z tym postulatem oraz zapewnił członków frakcji, że po wznowieniu pracy Parlamentu po letniej kanikule na posiedzeniu plenarnym będzie przedyskutowana kwestia wykonania minionej uchwały RN RL z dn. 29 stycznia br., a dotyczącej utworzenia powiatu wileńskiego oraz opracowania jego statusu. Ustalił się nowe terminy oraz wykonawców tych poleceń.

dezie osobowym jak też w kierownictwie Państwowej Komisji ds. Litwy Wschodniej, gdzie, brakując autentycznych przedstawicieli Wileńszczyzny, którzy najlepiej wiedzą, czego potrzebuje ludność tego regionu. Członkowie Frakcji Polskiej podkreślili, że skoro w przyszłej Konstytucji Republiki Litewskiej ma być zapisane o tym, że Państwo Litewskie jest Niepodległą Republiką Demokratyczną, już dziś należy w sposób demokratyczny rozwiązywać problemy mniejszości narodowych. Jest to jedyna służna droga Litwy do Europy. Frakcja Polska uważa, że niepotrzebnie zwleka się z ucyleniem zadość dążeniem ludności poszczególnych gmin rejonów święciańskiego, szyrwinkiego oraz trockiego o tym, aby należało administracyjnie do rejonu wileńskiego.

Deputowani polscy zwrócili uwagę Przewodniczącego RN RL W. Landsbergisa na destrukcyjną działalność towarzyszą „Vilnija”, społecznej rady ds. Litwy Wschodniej, rady Sądu rejonu wileńskiego i niektórych innych organizacji społecznych, przyczyniającą się do wzrostania napięcia w stosunkach narodowościowych na Wileńszczyźnie. Przewodniczący RN RL Wytautas Landsbergis podkreślił, że tylko droga dialogu i porozumienia, a nie konfrontacji można rozwiązywać nabrzmiałe problemy, zapewnił Frakcję Polską, że rozpoczęty w styczniu br. proces uregulowania stosunków narodowościowych na Wileńszczyźnie, rozwiązanie innych aktualnych zagadnień będzie konsekwentnie kontynuowany.

Robert PIOTROWICZ

W. Landsbergis zakończyła

W. Landsbergis zakończyła... 18 lipca 1991 r.,... w sprawie braku... w Litwie w kwestii wy... Uchwały z dn... Wnioski

REPUBLIKI

Układ między Republiką Litewską i Rosyjską Federacyjną Socjalistyczną Republiką Radziecką O PODSTAWACH STOSUNKÓW MIĘDZYPANSTWOWYCH

Republika Litewska i Rosyjska Federacyjna Socjalistyczna Republika Radziecka nazywane dalej „Wysokie Umawiające się Strony”.

sunkach wzajemnych nie stosować siły i groźby użycia siły, nie wtrącać się we wzajemne sprawy wewnętrzne, szanować suwerenność, integralność terytorialną i nietykalność granic zgodnie z zasadami Konferencji Bezpieczeństwa i Współpracy w Europie.

Republika Litewska gwarantuje osobom, które mają prawo do obywatelstwa RFSSR i do 3 listopada 1989 r. stałe mieszkają i mieszkają na terytorium Litwy oraz mają w Republice Litewskiej stałe miejsce pracy albo inne legalne źródło utrzymania, prawo dobrowolnego i zgodnie z ustawami Republiki Litewskiej uzyskania obywatelstwa Republiki Litewskiej bez stosowania wobec nich cenzusu osiadłości, władania językiem litewskim lub też jakiegokolwiek innych warunków do uzyskania obywatelstwa niż te, które są ustalone dla wszystkich innych osób.

odnosząc do przeszłości wydarzenia i działania, które przeszkadzały każdej Wysokiej Umawiającej się Stronie całkowicie i swobodnie realizować swą suwerenność państwową, będąc przeciwdziałone, że gdy Związek SRR zlikwiduje skutki naruszających suwerenność Litwy aneksji 1940 roku, zostaną stworzone dodatkowe warunki wzajemnego zaufania Wysokich Umawiających się Stron oraz ich narodów,

Wysokie Umawiające się Strony zobowiązują się w swych wzajemnych stosunkach rzetelnie przestrzegać powszechnie uznanych zasad oraz norm prawa międzynarodowego i nie przyczyniać się do tego, aby kraje trzecie naruszały w sposób jednoznaczny z Wysokich Umawiających się Stron.

Republika Litewska gwarantuje prawo uzyskania obywatelstwa Republiki Litewskiej osobom, które mają prawo do obywatelstwa RFSSR i do Litwy przybyły od 3 listopada 1989 r. do dnia podpisania niniejszego Układu i stałe mieszkają w Republice Litewskiej i mają stałe miejsce pracy w przedsiębiorstwach, instytucjach i organizacjach Republiki Litewskiej albo inne legalne źródło utrzymania. Osoby te mają prawo do uzyskania obywatelstwa Republiki Litewskiej dobrowolnie i w trybie ustalonym przez ustawy Republiki Litewskiej. Wobec wyszczególnionych osób nie stosuje się wymagań cenzusu osiadłości i władania językiem litewskim.

W tymże dniu zapadły dwie ważne decyzje, dotyczące oświaty. Deputowani skorygowali 23 artykuł Tymczasowej Ustawy Zasadniczej RL. W nowej jej redakcji się stwierdza, iż nauczanie w szkołach ogólnokształcących, zawodowych wyższych uczelniach jest bezpłatne, z wyjątkiem wypadków przewidzianych w trybie ustawowym. Zaznaczyć, że przed miastem podjęto ustawę o oświacie, jednak dotycząca nie było osiągnięte porozumienie na temat nauczania religii w szkołach. Wreszcie większość głosów postanowiono, że zgodnie z życzeniem rodziców dzieciom będą wykładane lekcje religii. Dla tych zaś, którzy z nich zrezygnują, równoległe będzie prowadzony kurs z zakresu moralności.

Artykuł 2
Wysokie Umawiające się Strony przynajmniej wzajemne prawo do samodzielnego realizowania swej suwerenności w dziedzinie obrony i bezpieczeństwa w możliwych do przyjęcia dla nich formach, przyczyniając się do procesu rozbrojenia i odprężenia w Europie, również poprzez systemy bezpieczeństwa zbiorowego, a formy współdziałania w tej dziedzinie zostaną ustalone po osobnym porozumieniu.

Rosyjska Federacyjna Socjalistyczna Republika Radziecka osobom, które posiadają obywatelstwo Republiki Litewskiej i prawo do tego obywatelstwa oraz w czasie podpisywania tego układu stałe mieszkają na terytorium RFSSR oraz mają w RFSSR stałe miejsce pracy albo inne legalne źródło utrzymania gwarantuje prawo dobrowolnego i w trybie ustalonym przez ustawy RFSSR uzyskania obywatelstwa Rosyjskiej Federacyjnej Socjalistycznej Republiki Radzieckiej bez stosowania wobec nich jakiegokolwiek

potwierdzać wierność celom i zasadom Karty Narodów Zjednoczonych oraz dokumentów Konferencji Bezpieczeństwa i Współpracy w Europie, deklarując swe zdecydowane przestrzeganie międzynarodowych norm prawa zwalczania, porozumiały się:

Artykuł 3
Wysokie Umawiające się Strony zabraniają ustawowo i zamykają drogę na swych terytoriach do tworzenia i działania organizacji oraz grup, jak też działania osób, dążących do zlikwidowania przemocy i niepodległości, suwerenności państwowości drugiej Wysokiej Umawiającej się Strony i rozbicia integralności terytorialnej, zagarnięcia władzy przemocą.

(Dokończenie na str. 2)

Artykuł 1
Wysokie Umawiające się Strony uznają siebie wzajemnie za pełnoprawne podmioty prawa międzynarodowego i suwerenne państwa zgodnie z ich statusem państwowym, zatwierdzonym w podstawowych aktach, przyjętych przez Republikę Litewską 11 marca 1990 roku i Rosyjską Federacyjną Socjalistyczną Republiką Radziecką — 12 czerwca 1990 roku.

Artykuł 4
Wysokie Umawiające się Strony gwarantują swym obywatelom równe prawa i wolności niezależnie od ich narodowości lub innych różnic.

W. Landsbergis na granicy

W. Landsbergis na granicy... 18 lipca 1991 r.,... w sprawie braku... w Litwie w kwestii wy... Uchwały z dn... Wnioski

Artykuł 1 (Dokończenie na str. 2)
W tymże dniu zapadły dwie ważne decyzje, dotyczące oświaty. Deputowani skorygowali 23 artykuł Tymczasowej Ustawy Zasadniczej RL. W nowej jej redakcji się stwierdza, iż nauczanie w szkołach ogólnokształcących, zawodowych wyższych uczelniach jest bezpłatne, z wyjątkiem wypadków przewidzianych w trybie ustawowym. Zaznaczyć, że przed miastem podjęto ustawę o oświacie, jednak dotycząca nie było osiągnięte porozumienie na temat nauczania religii w szkołach. Wreszcie większość głosów postanowiono, że zgodnie z życzeniem rodziców dzieciom będą wykładane lekcje religii. Dla tych zaś, którzy z nich zrezygnują, równoległe będzie prowadzony kurs z zakresu moralności.

(ELTA)

O PODSTAWACH STOSUNKÓW MIĘDZYPANSTWOWYCH

(Dokończenie ze str. 1)

innych warunków do uzyskania obywatelstwa niż te, które są ustalone dla wszystkich innych osób.

Osoby wskazane w częściach 3 i 4 niniejszego artykułu z własnej woli mogą swobodnie złożyć oświadczenie w sprawie uzyskania obywatelstwa drugiej Wysokiej Umawiającej się Strony do dnia, ustalonego w osobnym porozumieniu Stron.

W tym przypadku, gdy osoby wskazane w częściach 2, 3 i 4 niniejszego artykułu z własnej woli i zgodnie z ustawami kraju, w którym mieszkają, oraz zasadami niniejszego artykułu nie uzyskują obywatelstwa kraju, w którym mieszkają, to mają prawo zachować albo uzyskać obywatelstwo drugiej Wysokiej Umawiającej się Strony zgodnie z ustawami drugiej Wysokiej Umawiającej się Strony.

Artykuł 5

Każda Wysoka Umawiająca się Strona zgodnie z powszechnie nieznanymi zasadami i normami prawa międzynarodowego w swych ustawach ustali prawa i obowiązki, których zaistnienie łączy się z uzyskaniem obywatelstwa tej Strony.

Każda Wysoka Umawiająca się Strona wszystkim wskazanym w artykule 4 niniejszego Układu osobom, mieszkającym na jej terytorium, niezależnie od ich narodowości, gwarantuje obywatelskie i polityczne, społeczne, ekonomiczne i kulturalne prawa oraz podstawowe wolności człowieka według powszechnie uznanych zasad i norm prawa międzynarodowego oraz ustaw kraju, w którym mieszkają, jak też prawa osób należących do mniejszości etnicznych, religijnych i językowych, aby wspólnie z innymi członkami tej samej grupy, albo z członkami zarejestrowanymi oficjalnie wspólnoty korzystać ze swej kultury, wyznawać swoją religię i spełniać jej obrządy, jak też używać języka ojczystego.

Każda Wysoka Umawiająca się Strona gwarantuje obywatelom i osobom mającym prawo do tego obywatelstwa drugiej Wysokiej Umawiającej się Strony, czasowo przebywającym na jej terytorium, wszystkie prawa i podstawowe wolności człowieka, które są przyznawane takim osobom zgodnie z powszechnie nieznanymi zasadami i normami prawa międzynarodowego oraz ustawami państwa, w którym te osoby się znajdują.

Wysokie Umawiające się Strony obywatelom jednej Wysokiej Umawiającej się Strony znajdującym się na terytorium drugiej Wysokiej Umawiającej się Strony zgodnie z powszechnie nieznanymi zasadami i normami prawa międzynarodowego gwarantują prawo zwracania się o pomoc prawną, humanitarną i inną do pełnomocnych przedstawicieli państwa, którego są obywatelami.

Artykuł 6

Uznając prawo każdej Wysokiej Umawiającej się Strony do podejmowania własnych ustaw imigracyjnych i realizacji samodzielnej polityki imigracyjnej, Wysokie Umawiające się Strony będą regulowały nasuwające się w tej dziedzinie problemy zgodnie z powszechnie nieznanymi zasadami i normami prawa międzynarodowego oraz zawierając osobne porozumienia.

W osobnych porozumieniach międzyrządowych będą również regulowane problemy migracji, związane z zatrudnieniem.

Wysokie Umawiające się Strony w specjalnych porozumieniach ustalą tryb i warunki przenoszenia się obywateli udających się na zasadach swobodnego wyboru z terytorium jednej Strony na terytorium drugiej Strony, jak też obopólne zobowiązania w zakresie udzielania im pomocy materialnej i innej.

Artykuł 7

Wysokie Umawiające się Strony uznają konieczność współpracy i wymiany w dziedzinie kultury, sztuki, ochrony zdrowia, oświaty, nauki, informacji, techniki i innych.

Artykuł 8

Wysokie Umawiające się Strony uważają, że celowo jest na równoprawnych zasadach współpracować wszechstronnie w dziedzinie stosunków międzynarodowych.

Artykuł 9

Wysokie Umawiające się Strony uznają konieczność koordynowania wysiłków, dążąc do udziału w jednolitym międzynarodowym systemie bezpieczeństwa ekologicznego.

Artykuł 10

Współpracę gospodarczą Wysokich Umawiających się Stron będą regulowały umowy i porozumienia, przewidujące klauzulę najwyższego uprzywilejowania.

Wysokie Umawiające się Strony będą popierały rozwój wzajemnych stosunków gospodarczych na wszystkich szczeblach zarządzania gospodarczego, zakładanie i działalność wspólnych przedsiębiorstw oraz organizacji rosyjsko-litewskich i litewsko-rosyjskich, jak też rozwijanie wzajemnych więzi prywatnych przedsiębiorstw.

Wysokie Umawiające się Strony zawsza będą informowały się wzajemnie o decyzjach ekonomicznych, które mogą odbyć się na prawach i słusznych interesach drugiej Wysokiej Umawiającej się Strony, obopólnie uzgodnionych w dziedzinie stosunków dwustronnych.

Artykuł 11

Rosyjska Federacyjna Socjalistyczna Republika Radziecka wyraża swoje szczególne zainteresowanie, natomiast Republika Litewska podejmuje zobowiązanie, aby przyczynić się do zachowania sprzyjających warunków rozwoju gospodarczego i narodowo-kulturalnego obywateli kalininogradskich. Warunki te zostaną uregulowane w specjalnym porozumieniu Wysokich Umawiających się Stron.

Artykuł 12

Wysokie Umawiające się Strony zawrą specjalne międzyrządowe porozumienia w sprawie stosunków finansowo-walutowych, banków, wymiany handlowej, obrotu papierów wartościowych, opłat, cen, cel i taryf transportowych. Ta lista nie jest obszerna. W porozumieniach będą ustalone mechanizmy i terminy przejścia do rozliczeń według cen światowych.

Artykuł 13

Wysokie Umawiające się Strony samodzielnie regulują stosunki własności na swym terytorium.

Reżim prawny własności państwowej, własności osób prawnych jednej z Wysokich Umawiających się Stron, znajdującej się na terytorium drugiej Wysokiej Umawiającej się Strony regulują ustawy tej Strony, na której terytorium znajduje się ta własność, jeżeli czego innego nie przewidują osobne porozumienia Wysokich Umawiających się Stron.

Nierozwiązane problemy stosunków własności znajdujących się na terytoriach Wysokich Umawiających się Stron będą rozstrzygały Wysokie Umawiające się Strony zgodnie z procedurami prawnymi z udziałem trzecich krajów, jeżeli jest to nieodzowne.

Wszystkie inne problemy stosunków własności, związane z interesami Wysokich Umawiających się Stron powinny być regulowane w osobnych porozumieniach.

W imieniu Republiki Litewskiej
Wytautas LANDSBERGIS

Artykuł 14

Wysokie Umawiające się Strony, zapewniając tranzytowy przewóz towarów i pasażerów przez swoje porty morskie rzeczne i lotniska, koleje i drogi gami samochodowymi oraz rurociągami, sporządzają specjalne porozumienie w sprawie regulowania bez żadnych dyskryminacji tranzytu ładunków i pasażerów poprzez własne terytoria.

Artykuł 15

Wysokie Umawiające się Strony będą realizowały taką politykę ekonomiczną, która przyczyniała się do kształtowania różnych więzi Stron i integrowania się do międzynarodowej przestrzeni ekonomicznej.

Artykuł 16

Ten Układ jest dwustronny i nie dotyczy stosunków Wysokich Umawiających się Stron z krajami trzecimi.

Wysokie Umawiające się Strony sporządzą dodatkowe porozumienia, będą się opierały na zasadach sformułowanych w niniejszym Układzie.

Artykuł 17

Dwustronne konsultacje Wysokich Umawiających się Stron w kwestiach realizacji tego Układu będą organizowane w razie potrzeby, ale nie rzadziej niż co miesiąc.

Wszystkie sporne kwestie, jakie mogą zaistnieć w wyjaśnianiu i realizowaniu tego Układu powinny być rozstrzygane podczas dwustronnych konsultacji na odpowiednim szczeblu.

Każda Wysoka Umawiająca się Strona zastrzega sobie prawo do tego, aby w drodze konsultacji zgłaszać inicjatywy w sprawie podjęcia rozmów dotyczących celowości kontynuowania ważności tego Układu lub poszerzenia jego artykułów. Podczas spotkania obu Wysokich Umawiających się Stron zasady tego Układu mogą być uzupełniane lub zmieniane w trybie ustalonym przez Wysokie Umawiające się Strony.

Artykuł 18

Dążąc do wcielenia w życie zasad niniejszego Układu, wśród nich artykułów 4 i 5, Wysokie Umawiające się Strony zamierzają, jeżeli istnieje konieczność i obopólne porozumienie, wspólnie powołać odpowiednie komisje.

Tryb kształtowania i funkcjonowania komisji powołanych zgodnie z tym artykułem, a także ich kompetencje, Wysokie Umawiające się Strony ustalą w specjalnych porozumieniach.

Artykuł 19

Wysokie Umawiające się Strony sądzą, że celowo jest dokonać wymiany pełnomocnych przedstawicieli.

Artykuł 20

Niniejszy Układ musi być ratyfikowany. Wymiana dokumentów ratyfikacyjnych nastąpi w Wilnie.

Niniejszy Układ zostaje uprawomocniony od dnia wymiany dokumentów ratyfikacyjnych. Układ zawiera się na 10 lat, z wyjątkiem artykułu 1 Układu, którego czas działania jest nieograniczony.

Działanie Układu następnie będzie samo przez się przedłużone na taki sam okres, jeżeli w okresie nie mniej 6 miesięcy przed wygaśnięciem jego ważności żadna z Wysokich Umawiających się Stron nie powiadomi pisemnie, że pragnie przedłużyć Układu albo poczynić w nim zmiany.

Sporządzono w Moskwie 29 lipca 1991 r. w dwóch egzemplarzach, każdy w językach litewskim i rosyjskim, przy czym oba teksty mają jednakową moc.

W imieniu Rosyjskiej Federacyjnej Socjalistycznej Republiki Radzieckiej
Borys JELCYN

Sesja zakończyła obrady

(Dokończenie ze str. 1)

Premier rządu G. Wagnorius zabrał głos w sprawie uzupełnienia składu swego gabinetu. Zaproponował on, żwierzając na stanowiska ministrów bez teki zastępcę przewodniczącego Demokratycznej Partii Pracy Litwy G. Kirklisa oraz redaktora gazety związku tautininków „Willis” R. Smetonę. Zdaniem premiera, te osoby przyczynią się do konsolidacji społeczności, służyłyby dla podtrzymania więzi z przedstawicielami kręgów, jakie reprezentują. Czy takie zmiany będą krokiem ku stworzeniu koalicyjnego rządu? — zastanawiali się deputowani. — Dążenie do zjednoczenia, porozumienia to stanowisko czy obowiązek każdego? — rozwał M. Laurinkus. — Jakże konkretne funkcje będą spełniały te osoby? Wysłuchano pretenden-

tów na stanowiska ministrów bez teki, którzy nie mieli na tym etapie sesji wytyczne, jakich funkcji miałyby pełnić. W tym czasie w sali posiedzenia odbyły się one w kółkach i opinii. Przewodniczący sesji podziękował za pracę. Mówił, że wiele rozwiązań, które dała debata, znacząco wpłynęło na kształtowanie polityki państwa. W tym czasie na urlopu. Kolejną sesję RN RL rozpocznie września br.

Powstanie Warszawy

I.VIII—2.X.1944

47 lat mija od tamtego 1 sierpnia, gdy to na ulicach i placach Warszawy rozległy się salwy żołnierzy polskiego podziemia do znienawidzonych zabójców hitlerowskich. 63 dni w huku eksplozji i w łunach pożarów konała Warszawa.

Mój Fuehrerze, chwila jest niesympatyczna. Historycznie biorąc to, co Polacy robią, jest błogosławieństwem. W ciągu pięciu sześciu tygodni przebrnie przez to. Ale wówczas Warszawa, stolica, głowa, inteligencja tego 16—17-milionowego narodu polskiego będzie wymanana, tego narodu, który od 700 lat blokuje nam Wschód i wciąż stoi nam na drodze. Wówczas problem polski historycznie nie będzie już więcej dla naszych dzieci i dla wszystkich, którzy przyjdą po nas, ani nawet dla nas — wielkim problemem. Poza tym wydałem jednocześnie rozkaz, aby Warszawę zniszczyć całkowicie. Możecie sobie pomyśleć, że jestem straszliwym barbarzyńcą. Jeśli wam się tak wydaje — tak, jestem nim, gdy trzeba. Rozkaz brzmiał: „każdy dom ma być spalony i wysadzony”. Tymi słowami Reichsfuehrer SS Heinrich Himmler w końcu września 1944 r. relacjonował dowódcom okręgów wojskowych przebieg swej rozmowy z Hitlerem w związku z wybuchem Powstania Warszawskiego.

1 sierpnia 1944 r. Himmler wydał rozkaz, by rozstrzelać wszystkich jeńców polskich wziętych do niewoli w Warszawie niezależnie od tego, czy uczestniczyli aktywnie w działaniach powstańczych, wymorować całą niewalczącą ludność oraz zniszczyć doszczętnie miasto. Stosownie do rozkazów Himmlera siły niemieckie w Warszawie podjęły działania przeciw powstańcom w sposób niegodny z obowiązującymi postanowieniami konferencji międzynarodowych, rozpoczynając akcje od masowych egzekucji w zdobytch dzielnicach miasta. W jednym tylko dniu 5 sierpnia 1944 r. Niemcy rozstrzelali na Woli ponad 15 tys. ludzi, nie szczędząc nawet

chorych w szpitalach i pielęgniarkę. Do ostatnich chwil życia Polacy walczyli z jeńcami niemieckimi, jeńców polskich, jeńców polskiego podziemia, jeńców polskiej powstania. W tym czasie w sali posiedzenia odbyły się one w kółkach i opinii. Przewodniczący sesji podziękował za pracę. Mówił, że wiele rozwiązań, które dała debata, znacząco wpłynęło na kształtowanie polityki państwa. W tym czasie na urlopu. Kolejną sesję RN RL rozpocznie września br.

Specjalnym rozkazem Warszawa została uznana za totalną zagładę. Ocalałe szczątki planowały wywieźć, aby zniszczyć. W tym czasie w sali posiedzenia odbyły się one w kółkach i opinii. Przewodniczący sesji podziękował za pracę. Mówił, że wiele rozwiązań, które dała debata, znacząco wpłynęło na kształtowanie polityki państwa. W tym czasie na urlopu. Kolejną sesję RN RL rozpocznie września br.

Historia dokonała swych faktów i ocen. Zakończyła się Powstanie Warszawskie. Wzniosłe i poświęcone narodowej walce, heroiczne ostateczności, bohaterstwo, poświęcenie, walczyli o wolność.

Na zdjęciu: żołnierze polscy w Warszawie, 1944 r.

